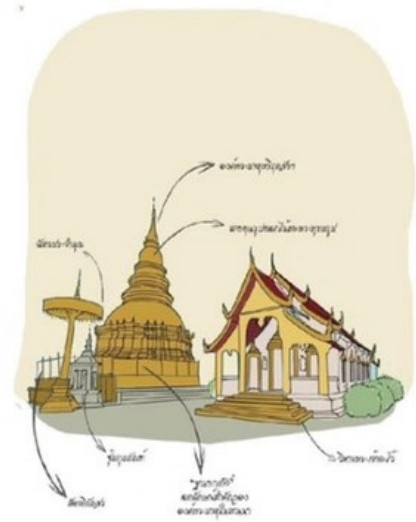

Developing Database of Lanna-ism in Artifacts to Bring More Architecture/Culture Enthusiasts

Amidst the wave of travel hiatuses, traveling will forever change, following the emergence of travel trends. There's no shortlist for reasons to travel; people are seeking what they lack back home. Some are looking for more excellent scenery. Some are local food enthusiasts, while some are willing to discover the new cultural trails: staying like a local, connecting with local communities, and learning cultural aspects rooted in the locations. Taking the road less traveled with artistic motivation has become the new trend to watch.

We do not know what we want without realizing what we have; embracing one's heritage in the local communities has recently been the primary plan for cities nationwide to move steadily. The visible evidence of the cultural heritage in each region is architecture: the tangible artifacts that tell the legacy through designs. Off-the-beaten-path traditional architecture has more than ever attracted travelers to the local communities.

Present-day Northern Thailand was home to the Lanna Kingdom, divided into five small principalities, of which Lamphun, Phrae, and Nan were three of them. The solid foundation based on Lanna's aesthetics is easily noticed once you are there, and it is easier to say that architecture is one of the splendid examples. Each province is prosperous with its Lanna distinctiveness, telling the glory days of the Lanna Kingdom dating back to thousand years ago through numerous traditional architectures in pristine condition. The cities had initiated the tourism management model for preserved cultural heritage areas (architecture), yet travelers still overlooked these Lanna provinces. Anything Lanna never ceases to amaze Asst. Prof. Dr. Terdsak Tachakitkachorn and Co., the field researchers of Tourism Management for Preserved Area of Cultural Heritages in Architecture Old Towns at Lanna Provinces. The field survey gathered and analyzed data from three sub-studies in Lamphun, Phrae, and Nan Provinces. They found that what kept visitors from appreciating the architectural heritage was the exterior visit had not been enough for tourists to gain a cultural perception of the architectural features. The team carried out what the cities started to improve by designing the proper guidelines to increase visitors' perception of cultural authenticity behind Lanna architecture.

The kingdom of the north was the melting pot of ethnic groups, cultures, and crafts. Each former chiefdom carried its unique Lanna identity as seen in the chosen architectural heritage of each province: the sacred places (Lamphun), the teak wooden houses (Phrae), and the old town (Nan). Despite different concepts, these provinces had a similar approach of promoting tourists' architectural heritage perception in their preserved areas of cultural heritage, allowing the researchers to design the proper guideline divided into three main parts. There were:

1. The guideline of the Lanna architectural and tourism heritage online database system.
2. The guideline of the Lanna region's cultural heritage.
3. The guideline of Lanna architectural heritages.

A better understanding of the architectural heritages will yield higher aesthetic values among tourists, attracting cultural, historical, and architectural enthusiasts to the local communities. The Architecture for Creative Community Research Unit, Faculty of Architecture, Chulalongkorn University initiated to develop areas creatively through SDGs. To promote the tourism model (architecture) among Lanna regions, the project aimed to address the societal challenge in line with global goals as

- Goal 1 to end the poverty of its form
- Goal 4 to ensure quality education
- Goal 11 to provide sustainable cities and communities
- Goal 16 to achieve peace, justice, and strong institution

Suppose traveling brings people to contact with culture; in that case, it is not just the travelers but also the locals will be fully embraced in their Lanna heritage made of those special memories passing from generations.

โครงการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ลงพื้นที่สร้างฐานข้อมูล มรดกทางสถาปัตยกรรมล้านนา ช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

กระแสของการเดินทางท่องเที่ยวทุกวันนี้นี้มีความหลากหลายขึ้นอย่างมาก เพราะนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มก็มีจุดมุ่งหมายของการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันไป บางกลุ่มชื่นชอบภาพวิวทิวทัศน์ บางกลุ่มหลงใหลในอาหารท้องถิ่น และบางกลุ่มที่กำลังเป็นกระแสในปัจจุบันคือนักท่องเที่ยวที่สนใจประเด็นทางวัฒนธรรม

การหันกลับมามองคุณค่าทางประวัติศาสตร์ในชุมชนของตัวเองจึงเป็นสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในหลายๆ พื้นที่ทั่วประเทศ ซึ่งหนึ่งในมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญคือ 'สถาปัตยกรรม' โดยสถาปัตยกรรมดั้งเดิมนับว่าเป็นแลนด์มาร์คที่ช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ๆ เข้ามาในชุมชน

ในพื้นที่จังหวัดทางภาคเหนือที่อุดมไปด้วยวัฒนธรรมล้านนาอย่างเขตเมืองเก่าในจังหวัดลำพูน แพร่ และน่านต่างมีมรดกทางสถาปัตยกรรมที่สวยงามและมีสภาพที่สมบูรณ์กระจุกตัวอยู่ เป็นจำนวนมาก ทำให้ภูมิภาคสนมนำโดย ผศ.ดร.เทิดศักดิ์ เตชะกิจจรรยา ใน "โครงการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ลงพื้นที่สร้างฐานข้อมูลมรดกทางสถาปัตยกรรมล้านนา" สนใจที่จะเข้าไปทำข้อมูลและสร้างแนวทางการศึกษามรดกวัฒนธรรมเหล่านี้ เพื่อยกระดับศักยภาพการท่องเที่ยวให้กับพื้นที่ เนื่องจากในช่วงเวลาที่ผ่านมา แม้ว่าทั้งสามจังหวัดที่กล่าวถึงจะมีนโยบายสนับสนุนการท่องเที่ยวในเขตอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมอยู่แล้ว แต่ส่วนใหญ่เป็นเพียงการเยี่ยมชมภายนอกเท่านั้น ซึ่งทำให้ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ไม่มากเท่าที่ควร

ภายหลังการลงพื้นที่เก็บข้อมูลโครงการก็ได้จัดทำแผนการพัฒนาที่มีโครงสร้าง 3 ประเด็นหลัก ได้แก่

1. แผนการพัฒนากระบวนฐานข้อมูลมรดกทางสถาปัตยกรรมและการท่องเที่ยวออนไลน์
2. แผนการพัฒนาการสื่อความหมายและการให้ข้อมูลในระดับย่าน
3. แผนการพัฒนาการสื่อความหมายและการให้ข้อมูลในระดับสถาปัตยกรรม

การพัฒนาฐานข้อมูลและสื่ออย่างครอบคลุมของโครงการจะทำให้แหล่งสถาปัตยกรรมที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมเหล่านี้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มที่ชื่นชอบการเรียนรู้วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และศิลปะ นอกจากนี้ยังทำให้ตัวชุมชนเองเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นและตระหนักถึงคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรมที่รุ่มรวยของล้านนาอีกด้วย

มากกว่านั้นโครงการบริหารจัดการการท่องเที่ยว โดยหน่วยวิจัยสถาปัตยกรรมเพื่อชุมชนสร้างสรรค์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนี้ มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) หลายประการ คือ

- เป้าหมายที่ 1: ขจัดความยากจนทุกรูปแบบทุกสถานที่
- เป้าหมายที่ 4: รับรองการศึกษาที่เท่าเทียมและทั่วถึง ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคน
- เป้าหมายที่ 11: ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัยทั่วถึง พร้อมรับความเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 16: ส่งเสริมสังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

